

Herren er min Hjærde.

Herren er min Hjærde.
Mangen træffom Byrde
Har han lettet mig.
Har jeg end faat smage
Sorg og tunge Dage—
Han forlod mig ei.
Lidt jeg laa
I Sorgens Braa,
Syntes sidste Haab at bryfte
Han dog Udvei vidste.

Bil mig Satan myrde:
Herren er min Hjærde.
Tryk jeg er hos ham.
Ingen tør mig stude,
Hvem mig end vil hade—
De skal gaa med Skam!
Herren er
Mig altid nær.
Han mig sikkert skal bevare
I al Nød og Fare.

Herren er min Hjærde.
Han min Syndehjærde
Billig paa sig tog.
Jeg hans Barn er blevet.
Og mit Navn staa skrevet
Smukt i Livets Bog.
Det er stort,
Hvad han har gjort.
Ingen kan det helt udfølge
Det har ei sin Lige.

Mine Bønner hører
Han og trofast fører
Mig paa rette Vei.
Naadens Enger skjønne,
Sædte og grønne
Breder han for mig.
Hjælperig
Han sagtelig
Mig til Hvilelands Bænder leder,
Dnsjorgsskuld mig freder.

Herren er min Hjærde.
Sver en tungsom Byrde
Gjør han for mig let!
Sjælens Bunder lægger,
Stærker, vederkvæger
Mig, naar jeg er træt.
Lykke, Fred
Og Misfandhed
Skal mig ogsaa efterjage
Alle mine Dage.

Han, min Frelses Klippe,
Bil mig aldrig slippe,

Trods hvert Haab, som brast.
Han er hos i Nøden,
Ja, endog i Døden
Solder han mig fast.
Ja, jeg ved
Med Sikkerhed,
At jeg ogsaa list skal være
Hos min Frelser kjære.

Derfor jeg mig glæder
Og saa frydfuld kvæder
Ham til Tak og Pris.
Han mig trofast følger
Over Livets Vølger
Ind i Paradis.
Jeg skal bo
I salig Ro
Altid i hans Hus og Bolig
Sødt med ham fortrolig!
V. Hæved.

Herren lade sit Ansigt lyse over Dig.

Det er en evig og over al Maade vigtig Herlighed (2 Kor. 4, 17), som er os forjættet i den salige Himmel. Men ogsaa i dette Liv allerede er der store Gaver, som Guds Barmhertighed lader os blive til Del. Saa stor er Guds Skærlighed, at den i Kristus skænker os Forløsning ved hans Blod, nemlig Syndernes Forladelse og Barneret hos den himmelske Fader. „Hans Magts overvætted Størhed er over os, som tro“ (Ef. 1, 19). Men Intet af dette kan et Menneske tage, uden det bliver ham givet fra Himmelen (Joh. 3, 27). Naar du, o Jesu, lader dit Ansigt lyse, saa aabner Himmelen sig over os, og vi modtage Guds store Gaver.

Paa hint Bjerg lyfte dit Ansigt som Solen (Matth. 17). Men Discipleme kaldt paa sine Ansigter og frengtede saare. Saadan Magt ligger der i dit Ansigts Lyse, Herre Jesu. Og dog er det atter dig, Jesus, alene, som kan stille hin Sjælens Frygt. Saa stor er vor Frygt, og saa kraftig og sød er dit Ansigts Lyse, du som er alle Dines Længsel og Glæde. I Sandhed, dit Navn er Underligt og stærkt Gud. Og underligt og med himmelsk Kraft trænger det ind i dine Disciples Sjæle, naar du lader dit Ansigt lyse over dem.

Hin Stad, som den hellige Johannes saa, og om hvilken han skrev til

alle trætte, stridende Sjæles Trøst, behøvede ikke Solen eller Maanen til at skinne i den; thi „Lammet er dens Lys“ (Aabenb. 21, 23). Der lyser dit Ansigt, Herre Jesu, i Herlighed, og Sol og Maane ere kun mørke Pletter for dets straalende Skin. Hvor dit Ansigt lyser, der er ingen Nat mere (Aab. 21, 25).

Hvilken Betsignelse skænkes mig ikke derfor i de Ord: Herren lade lyse sit Ansigt over dig! Hvor stor er ikke hin Sangerens Bøn: lad dit Ansigt lyse, saa blive vi frelst (Ps. 80, 4)! Men du siger selv: Intet Menneske kan se mig og leve (2 Mos. 33, 20). Bisielig kommer Skælf og Død over mig ved dit Ansigts Lys. Thi fra dit Ansigt lyser Herligheden og Sandheden mod mig. Hvad jeg aldrig før saa, ser jeg i dette Lys, at jeg er hint Menneske med Hjælken i sit Pie, hin Djener, som er de 10.000 Talentur lydige. Hvor fattig, hvor elendig, hvor sønderreven, hvor itum af Forsærdelse staa jeg der i dit Ansigts Lys! O jeg Syndens Barn — jeg elstede, hvad jeg skulde hade, og flygtede for det, jeg skulde søge. — Jeg ansaa Støv og Røg — Ere og Belleuet — for Skatte og agtede ikke dig, du evige, hvilebede Skjønbed. Ja Herre, den, som ser dig, han dør, som du siger til Moses.

Men han frelses ogsaa, som Maf tre Gange siger (Ps. 80, 4, 8, 20). Det er jo dit Ansigt, Jesu, du sande Frelser! Dit Ansigt lyser af, hvad du selv er. Og det er Gudfrygtighedens store Gemmelighed, at du er sand Gud og sandt Menneske, — uden Dages Begyndelse og Livs Ende, (Hebr. 7, 3), og dog fædt til Verden som et fattigt Menneskebarn. Lad dit Ansigt, saaledes som du ligger i Krybben, lyse over mig, saa bliver jeg frelst. Det er dit Ansigt, som du hvilede dig i Gethsemane, som høit forhaanet sank i Døden paa Korset, da al Verdens Smad laa paa dig, og derefter Paa Torsdagens brod frem i Seierens Skjønbed og Glands. De ere alle frelst, for hvem dette dit Ansigts Lys skinner. Saa dyb er ingen Zammer, saa bitter ingen Sorg, saa mørk ingen Nat, saa ængstelig ingen Angst, saa hemmelig ingen Skummer, saa stræk ingen Nøds Magt, at jeg ikke skulde frelses og læges i dit An-

sigts Lys. Jesu, du min Sjæls Ven, lad dit Ansigt lyse over mig, saa kan jeg være lav eller høi, fattig eller rig, ukjendt eller bekjendt, dø eller leve, som det er din hellige Vilje med mig; jeg vil dog sige med Jakob: Det er mig nok (1 Mos. 45, 28), og med ham lovprisende gie paa din Frelse (1 Mos. 49). Lyser dit Ansigt over mig, saa fryder sig min Aand, og mit Hjertes Orden grønnes og blomstrer. — Lad dit Ansigt lyse over mig, naar jeg hører dit Ord, naar jeg modtager dig i Sakramentets Brød og Vin. Lad dit Ansigt lyse over mig, naar mine Dine bryfte, og jeg skal staa for dig paa Opstandelsens store Dag. Amen. — (Schmalenbach.)

Lyset i Dalen.

„Lyset bryder frem! Lyset bryder frem! Halleluja!“ udbrød en døende. En anden døende sagde: „Herlighed! Herlighed! og straalende Lys!“ Da man spurgte ham: „Hvilet Lys?“ svarede han, idet hans Ansigt lyste af en hellig Glød: „Lyset fra Nærfærdighedens Sol.“

En blind, hinduisk Gut sagde glad, da han laa for Døden: „Jeg ser! Nu har jeg Lys. Jeg ser ham i hans Skjønbed. Fortæl Missionæren, at den blinde ser. Jeg fryder mig i Kristus.“

Thomas Jewett sagde, idet han hentydede til en berømt engelsk Fritankers Ord: „Jeg gjør Spranget ud i Mørket!“ til den, som stod ved hans Leie: „Jeg gjør Spranget ud i Lyset.“ En anden from sagde: „Jeg er ikke bange for at styrte mig ud i Evigheden.“

En jaaret Soldat sagde, da han blev spurgt, om han var beredt til at vandre: „O ja, min Frelser, paa hvem jeg længe har troet, er med mig nu, og hans Smil lyser op den mørke Dal for mig.“

En døende Præst sagde: „Det er akkurat, som jeg sagde, det vilde være: Der er ingen Dal,“ idet han med Estertruf gjentog: „O nei, ingen Dal! Den er ganske lys og klar, en Kongevei.“ Et evigt Livs Lys syntes at dages over hans Hjerte, og berørt af denne Herlighed gif han allerede kronet ind i det nye Jerusalem.

En kristelig Kvinde laa for Døden.

Gum fik Syner af Himmelen. Gum blev spurgt, om hun virkelig saa Himmelen. Hendes Svar var: „Jeg ved, jeg saa Himmelen; men et saa jeg ikke — Dødsfyggens Dal.“

En anden ydmyg Kristen sagde: „Svar taknemmelig jeg er for Døden, da den er en Indgang til et evigt Liv.“

En ung Mand, som for nylig havde fundet Jesus, blev lagt paa Dødsleiet. En Ven, som stod over ham, spurgte: „Er det mørkt?“ „Jeg skal aldrig,“ sagde han, „glemme hans Svar.“ Nei, nei, udbrød han, det er lyst, lyst, lyst!“ Og med dette Trinnfraab sov han ind.

Den gamle Frits.

„Hvad er dog dette for noget?“ spurgte Professor Reiman i en opbragt Tone Pigen, som netop havde taget Professorens Støvler og skulde gaa ud.

Professoren var netop flyttet ind og var meget fornøjet over, at det var saa stille der, baade paa Gaden og i Huset; der var ingen pianospillende Damer, hverken over eller under, og alt syntes saa roligt og godt. Og nu — i samme Nieblid han havde sat sig ved Skrivebordet for at begynde et større videnskabeligt Werk og saa glemte hele Verden for dette, hørte han en klar Fløitetone; den var ikke sterk, men dog tydelig nok.

„Na, det er bare gamle Frits — egentlig heder han Hartmann — og han gjør ikke en Kat Fortræd.“

Professoren saa barsk paa hende.

„Men mig gjør det meget,“ kvirrede han, satte Fingrene i Ørene og bandede det Tilfælde, at han var kommen ind i et Hus, hvor der fandtes en Mand, der spillede Fløite.

Den itaffors Fløitespiller, som havde voldt Professoren saa megen Smerte, sad ved Vinduet i sin Stue, hvor Morgensolen snilede gennem Vinduet, og sagde den fjære Gud god Morgen. Han holdt hver Morgen Andagt for sig selv og blæste da en Morgensalme.

I hele Huset gik han under Navn af „den gamle Frits,“ og der var ingen, uden de holdt af den gamle Mand.

„Et unyttigt Menneſte, en Laabe, en, der ikke er værd en Plads i en overfyldt Verden,“ dømte Professoren. Heldigvis faldt han ingen til Byrde; han levede af en liden, beskedent Rente og var altid tilfreds og glad.

Saa snart han om Eftermiddagen tog sin Fløite og blæste en Salme, tog Professoren sin Hat og Stok og gik sig en Tur. Naar han saa kom hjem, sad han oppe til langt paa Nat og arbejdede. Om Morgenen vækkede Fløiten ham igjen, og Professo-

ren havde stor Møje med at betvinge sin Harm.

„Den signede Dag, som vi nu ser,“ lød det over hans Hoved. Professoren havde ikke vidst, at han kjendte Melodien — formodentlig fra Barndommen af. Som han saa og lyttede — han kunde ikke andet — minde han Ordene efter, og pludselig stod hans Barndom saa levende for ham. Konfirmandstuen i den gamle Præstegaard, den gamle, ærbørdige Præst, som gik der saa venlig blandt dem, Konfirmationsdagen, da han knælede ved Alteret for at aflægge den hellige Bekjendelse, Profet- og Apostelbillederne, der saa ned paa ham — alt itod levende for ham — var det „den signede Dag?“

„Morgendronner er en underlig Ting,“ sagde Professoren og rystede Sønnen af sig og stod op. Men det var dog underligt, hvor disse Drømme og det Fløitespil havde berørt ham nu. Vare han ikke blev syg, tænkte han, for han var saa rar idag.

Nei, ing blev han ikke. Men Dag efter Dag vækkede Fløiten ham som en Engelrøst med: „Den signede Dag,“ og skjönt han ærgrede sig over det, kom han uwillkaarlig til at tænke paa Gud. Gamle, glemte Ord fra den hellige Bog, Tanker, han ikke havde kjendt paa lang Tid, Forsætter som han forlængst havde glemt, kom nu frem for hans Sind.

Saa gik Uge efter Uge. Skulde han ikke flytte? Han tænkte ofte paa det, men det blev ikke noget af.

Saa forstummede Fløiten en Dag. Professoren forsov sig den Morgen, og den Kone, der opvartede ham, kom ogsaa sent. Og da hun kom, var hendes Ansigt bekymret og sorgfuldt. Hun havde ogsaa opvartet Hartmann i flere Aar, og nu idag, da hun kom op til ham, fandt hun ham svært syg. Han havde faaet Slag.

Hun var niebliffelig sprunget efter Læge, lige som hun ogsaa havde hentet Præsten, som den døende havde bedet om.

„De maa endelig trøste ham, Pastor,“ bad den gamle, godmodige Kvinde. „Han er slet ikke af de onde; han har ikke gjort et Menneſke Fortræd.“

Præsten satte op et betænkeligt Ansigt. Han kom desværre til saa mangt et Sygeleie, hvor man ikke havde noget andet at trøste sig med, end at de havde været snilde Folk, der ikke havde fornærmet nogen.

Der saa nu gamle Frits, lam paa den ene Side, næsten ude af Stand til at tale.

„Tak Pastor,“ sagde han og forsøgte at smile — „snildt, at De kom — Jeg dør vel nu, men jeg haaber —“

„De haaber — ja paa hvad?“ spurgte Præsten.

„Jeg haaber, jeg skal — komme — til — Gud, for —“

„De har været saa snild, ikke fornærmet nogen?“ spurgte Præsten.

„Nei, jeg har ikke været — snild — — ikke gjort — noget godt —“

„Hvad stoler De da paa?“

„Jeg er — en Synder — og jeg har kun Jesus — at stole paa. Men jeg tror — paa Jesus. Gud være Lov og Tak for al — din Naade“ — kom det saa hjertelig og inderlig.

„Ja, Gud være Lov og Tak,“ sagde Præsten glad; thi han merkede, at han havde for sig en Mand, der var grebet i Hjertet af Jesus Kristus.

Men over Professorens Hoved lød der aldrig mere: „Den signede Dag,“ thi gamle Frits døde og blev begravet.

Nogle Uger senere traf Præsten, da han skulde gaa ud af Kirken, en beskedent klædt Kone, der venlig hiljede ham. Han kjendte hende igjen, det var den Kone, der havde hentet ham til gamle Frits Hartmann.

„Ja, Pastor,“ sagde hun, da han venlig besvarede hendes Hilsen og talte til hende. „Jeg har ikke godt for at komme i Kirke, men siden gamle Frits er død — jeg mener Hr. Hartmann — hører jeg ikke noget Guds Ord.“

„Hvad hørte De af ham da?“

„Na, han haade læste Guds Ord og spillede saa deilige Salmer paa Fløite, saa jeg ogsaa begyndte at tænke paa Gud. Jeg maa nok glide fra Morgen til Aften, men det var saa godt at saa høre lidt fra gamle Frits. Idag fik jeg saadan Længsel efter at høre lidt, at jeg maatte se at komme hid i Kirke, og det var saa vellykket, at jeg vil gjøre det, saa ofte jeg kan. Men jeg har mange, jeg opvarter, og da bliver der saa liden Tid for mig.“

Nogle Aar senere sad Præsten i sit Arbejdsværelse, og hos ham sad en Mand, ingen ringere end vor Professor. De talte om et Foredrag, som denne skulde holde næste Dag i en Unglingsforening, og om en Bog, han snart skulde udgive.

„Ja, dette er vellykket,“ sagde Præsten, „og at du skulde komme til at holde saadanne Foredrag og skrive den Slags Bøger!“

„Ja, det havde heller ikke jeg tænkt nogen Gang,“ svarede Benen, „men du ved, hvad der bragte mig paa andre Tanker.“

„Ja,“ nikkede Præsten.

„Ja, det er rart, hvilke Medfæber dog Gud kan bruge. Jeg, hovmodige Menneſte, havde aldrig tænkt saadant, at en gammel Mand, der spillede Fløite over mig, skulde blive til saadan Velsignelse.“

„Ja, det var jo den gamle Salme, du fik høre?“

„Ja, han holdt Andagt hver Morgen og spillede da for sig den Sal-

me: „Den signede Dag.“ Jeg hvilede de første Linier af Verjet, saa jeg kom til at tænke paa det. Men da den gamle Frits var død, troede jeg, at jeg var færdig med ham. Men Ordene kom ikke fra mig, og de vækkede mig næsten regelmæssig. Ja, som du ved, — det jeg ofte har fortalt dig — Tanken paa Gud greb mig, og saa blev du, fjære Ven, ogsaa et Medfæber i Guds Naade til at hjælpe mig paa ret Vej. Næst Gud, har jeg gamle Frits og dig at takke for alt.“

„Ja, du gode, gamle Frits!“ sagde Præsten stille, „du mente selv, at du ikke duede til noget, og dog har Gud kunnet bruge dig til store Ting, at vække op baade en itaffors Opvartningskone og en lærd Professor.“

„Ja, Gud være lovet,“ sagde Professoren rørt.

Et Faderbor.

En gammel, ærbørdig Præst har fortalt følgende fra sit Liv:

„Jeg var dengang en ganske ung Mand, en „nybagt“ Mediciner og en begejstret Fremskridtsmand og Fritænkter. En Dyrker af Naturvidenskaben maatte naturligvis være for „oplyst“ til at fæste Lid til et saadant Bæv af Fantasi, som min Barndom var.“

Nei, jeg og mine Kamerater, vi havde fundet en anden Religion, langt bedre og kraftigere end disse gammeldags, itive Troesartikler og afblege Drømme om et Himsides. Vi mente, at hver eneste tænkende Sjæl maatte have sin egen personlige Religion. Og denne Religion skulde enhver jøge i sit Livskald.

Min Religion fandt jeg da i at være en Læge, der kunde hjælpe Menneſtene. Jeg vilde læge deres Sygdomme og Saar, og mod Døden, denne sidste og frygteligste Fiende, vilde jeg stride. Paa denne Naade vilde jeg sprede Lys og Glæde omkring mig.

Med Ungdommens hele Begejstring tog jeg fat. Dag ud og Dag ind sad jeg paa mit Værelse og studerede. Men jeg var ikke tilfreds med dette. Længe før jeg havde de nødvendige Kundskaber, vilde jeg ud i praktisk Virksomhed. Min første Praksis var ikke netop saa storartet. Den gjaldt min Vertines gamle Kat; denne behandlede jeg og gav den forskjellige Slags Medicin, til den endelig døde.

Heldigere var jeg ved min næste Optræden. En Dag min Værelse bragte mig Løi, klagede hun over, at hendes Datter var saa syg og spurgte saa „Sr. Doktoren“ om Naad. Denne Titel imigrede naturligvis mig, ungdommelige Forsængelighed, og med en Mine som en gammel Professor fulgte jeg Konen til hendes tarvelige Bolig.

Hendes Datter klagede over, at hun havde ondt i Halsen. Hun var ikke meget syg, men hun havde lidt feber. Jeg anordnede Gurglevand og paa lagde hende ikke at gaa ud paa nogle Dage. Den lille kom sig — naturligvis takket være min Hjælp!

Men nogle Dage senere blev jeg selv syg og det saa alvorlig, at min Bertinde uden videre hentede Læge, og nu blev jeg ført paa Hospitalet. Men her paa Hospitalet var det, at dette underlige gif for sig, som jeg nu vil fortælle.

Jeg vil ikke trakte Dem med nogen omstændelig Beskrivelse af, hvordan jeg havde det paa Hospitalet. Kun saa meget vil jeg sige, forat De kan forstaa det følgende, at hverken min egen alvorlige Sygdom — Lægerne havde rent opgivet mig — eller min Tilstand ellers havde den ringeste Indflydelse paa mine fritænkeriske Anskuelser.

Jeg var ved godt Mod under hele Sygdommen, og da jeg frikkede til, hjalp jeg til at pleie de andre syge.

En Aften kom en ny Patient ind. Hun var saa syg, at man frygtede for hendes Liv, og hun fik derfor sit eget Værelse. Da Sygepleierisen havde Sønderne fulde, overtog jeg en Stund tilsynet med den lille Patient og vaagede hos hende den første Nat.

Værelset var lidet og slet ikke videre venligt, og mine Zine fandt intet, de kunde fæste sig ved, uden den sorte, ubyggelige Tavle over den syges Seng, hvor jeg læste Navn og Sygdom.

Den lille Patient var en Pige paa omtrent fem Aar, et lidet stakkars Bæsen! Jeg synes, jeg ser hende endnu for mine Zine. Hun havde et rigt kastaniebrunt Haar, der hængte ud over den hvide Pude og dannede ligesom en mørk Kamme om det blege, lille Ansigt, der havde et saa rent og fint Udtryk, at det gjerne kunde have været en Model for et Englehoved.

Hun havde stærk Feber, og hendes Kinder glødede; hun kastede sig urolig frem og tilbage og fantaserede lidt.

Jeg søgte mig slet ikke vel, der jeg sad ved hendes Side og iagttog Sygdommens Forløb. Det var halvmørkt i Værelset, der kun var oplyst af en liden Natlampe, der kastede et mat, ustadigt Skin paa de kolde, nøgne Bægge.

Ud paa Natten rejste den lille sig i Sengen.

„Er det dig, Papa?“ spurgte hun.

„Nei, din Papa er gaaet hjem nu. Men han kommer igjen imorgen tidlig.“

„Ja, det er sandt, han er gaaet, han ogsaa.“ sagde hun med taarefuldt Stemme. „Og da han gif, sagde han, at jeg nok snart vilde dø, og

at jeg da skulde hilse Mama.“

„Hvor er din Mama?“

„Hos Gud i Himlen.“ svarede hun og saa paa mig med sine store, blaa Zine, forundret over, at jeg kunde spørge saa, og at jeg ikke vidste det.

„Men er du ikke bange for at dø?“ spurgte jeg.

„Bange? Nei, hvorfor skulde jeg være bange, naar jeg gaar til Mama og til Gud og de suilde Engle?“

„Men hvordan ved du saa vist, at du kommer did?“

„Papa har sagt det.“

Hun bad mig derpaa give sig lidt at drikke og sauk saa ned paa Puden igjen.

Jeg satte mig ned ved Siden af Sengen igjen og tænkte over vor lille Samtale. Jeg saa endnu for mig de straalende Zine, der lyste i glad Forventning, da hun talte om Mama, den klare Gud og de suilde Engle.

Disse barnlige, enfoldige Ord lød længe i mine Zren.

Atter rejste den lille sig, saa sig om og jagde:

„Er det Nat nu?“

„Ja, det er langt paa Nat.“

„Og jeg, som har glemt at bede min Aftenbøn. Snilde Mand, vil du hjælpe mig?“

„Hvilken Bøn pleier du at bede?“

„Fadervor.“

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulde svaare. Det kom saa uventet, og den lille had saa hønlige, at selv det haardeste Hjerte maatte smelte.

Kunde jeg bede, jeg, Fritænkeren? Og dog — skulde jeg saare dette lille Barn, der snart skulde dø? Jeg kjendte, jeg skammede mig overfor den lille.

Men kunde jeg bede Fadervor? Det var længe, længe, siden jeg havde bedet det.

„Hjælp mig at bede, saa er du snild!“ bad den lille igjen.

Hun sad med foldede Hænder og saa paa mig med et saa barnlig Udtryk, at det syntes, som hele hendes Liv ahang af denne Time.

Hvordan skulde jeg kunne sige nei til hende? Jeg maatte forsøge, det fik gaa, som det kunde. Uvilkaarlig foldede jeg Hænderne og bøjede mig over den lille og begyndte:

„Fader vor, du, som er i Himlene —“

Paa sin barnlige Maade gjentog hun fast og sikkert hvert Ord, hver Bøn, til vi begge næsten samtidig sluttede med „Amen.“

Det lød saa gribende i den stille Nat, hvor saa mange laa og stred med Døden. Jeg søgte to bløde Arme om min Hals og et brandende Jævels paa min kind.

„God Nat, snilde Mand,“ hviskede den lille. „Tak, for du har hjulpet mig. Det var akkurat, som Far havde bedet med mig.“

Hun lagde sig atter ned og syntes at slumre ind. Jeg sad nu længe og saa ind i dette vakre, uskyldige Barnansigt og kom derved til at tænke paa, at saa havde ogsaa Far og Mor engang staaet ved min Seng og bedet med mig. Saaledes havde jeg jo ogsaa givet Far Aftenbøn. Og jeg skammer mig ikke ved at sige, at jeg græd ved Tanken.

Saa kom Sygepleierisen og afløste mig. Jeg begav mig nu ind paa mit eget Værelse og gif til sengs. Men før jeg sov ind, bad jeg endnu en Gang mit Fadervor.

Næste Dag blev den lille Pige bragt til en anden Afdeling; men i Dagens Løb maatte jeg stadig tænke paa, hvad der var skeet om Natten. Men vi ved, at Tingene ofte faar et andet Udseende ved Dagslys, naar vi har „sovet paa det.“ Jeg maatte derfor smile over min „Sentimentalitet,“ mit Jæleri, som jeg kaldte det, jeg havde følt om Natten.

Men Dagen efter skulde jeg forlade Hospitalet, og i den Nat handte der mig noget, som — ja, som fik afgjørende Betydning for mig.

Jeg havde ligget i den bedste Søv og blev pludselig vækket, som jeg syntes ved en bankende Lyd. Jeg rejste mig op i Sengen og lyttede: kanske det kunde være Sygepleierisen. Nei, der var intet at se eller høre.

Uvilkaarlig kom jeg til at tænke paa den lille Pige, ved hvis Seng jeg havde siddet Natten før. Og jeg syntes nu, at jeg saa hende saa tydelig for mig, det fine, vakre Ansigt med de klare, blaa Zine. Ligeledes strømmede atter de Tanker ind paa mig, som havde meldt sig den Nat, og det var, som jeg ikke kunde blive dem kvit.

Jeg forsøgte at sove igjen, men det var umuligt. Tankerne paa Gud og paa mig selv, paa Evigheden fik mere og mere Magt. Men næste Morgen fik jeg høre, at den lille Pige var død den Nat.

Hvordan det var eller ikke var, jeg takker Gud den Dag idag, for hvad jeg oplevede hos den lille Pige. Hendes barnlige, enfoldige Troesforvisning gav mit fritænkeriske Hovmod, som ikke al Verdens Visdom og teologisk Disput kunde rokke, Dødsstødet. Jeg fik et andet og nyt Syn paa alt, og fra den Tid af fik Guds Mand Magt over mig, saa jeg lærte at kjende min Herre og Frelser.

Jeg forlod den medicinske Bane og begyndte at studere Teologi. At mine Kamerater gjorde Nar af mig og holdt mig tilbage, siger jeg selv. Men jeg angret ikke paa det Skridt, jeg da tog. Jeg kunde vel have været til Velsignelse ogsaa som troende Læge — men jeg tror nok, at mit Livskald er Præstegjerningen.

Nogle Aar efter døde Præsten, og

han bad selv, at man vilde sætte paa hans Grav et lidet Monument i Skikkelse af en opslaaet Bog. Paa den ene Side stod hans Navn og paa den anden Side: „Fadervor“ og derunder: „Af umyndiges og diendes Muind har du beredt dig Lov.“

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger

317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195

Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Dypag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Skandinavisk
Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745

LYNN & HAUGEN

945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder Portretter og Landskabs

malerier udføres godt og billigt. Alt Arbejde garanteret. 17 Aars Erfaring. De bedste Anbefalinger gives. Skriv efter Katalog til

Arne Berger, Kunstn.

544 1/2 Wash. Str., - Portland, Oreg.

ENGER & JESDAHL

Klædehandlere

Er det norske Hovedkvarter i Everett

1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 106

Residence - { Red 3681

{ Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROB'T. W. COLLINS
Suite in Wiggess Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landejendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør

Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 751. Home A 1251.
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.”

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. D. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Vellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgjørelser og Notiser indsendes til „Pac. Herald“ News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Maret .....\$ .75
For Maret til Canada..... 1.00
For Maret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Merkt!

Da det er flere, som indsender Betaling for Pacific Herald til mig, vil jeg gjøre opmærksom paa, at Betaling for Bladet indsendes til Pastor S. M. Tjernagel, Stanwood, Wash., og ikke til mig.

N. D. Bjerke.

Barnets kristelige Paavirkning i Hjemmet.

Vi har omtalt hvad et kristeligt Hjem og da i Særdeleshed en kristelig Moder kan og bør gjøre for at de unge, som udgaar derfra, bedre kan bevares for Gud og vor kristelige Tro. Vi nævnte, at den uvelige Tilstand, som Indremissionarerne nu forefinder mange Steder, ikke vilde eksistere, hvis Forældrene gjorde sin Pligt som kristne Føle. Maatte Interessen for denne Opgave kunne vakkes tillige, som den skulde og lægge sig for Dagen i Bønner, Forbønner og Arbejde! Herren vil visse ogsaa til dette Arbejde give de Evner og stræfter, som trænges og dertil velsigne Arbejdet baade for Forældre og Børn.

Naar vi nu her vil forsøge at tale lidt om Barnets kristelige Paavirkning i Hjemmet, saa menes her nærmest det Arbejde, som gaar forud for og ved Siden af den kristelige Undervisning. — Undervisningen i Guds Ord eller Barnelærdommen — som forberedende og støttende dennes Tilgængelse. Den kristelige Paavirkning kan og skal nemlig begynde længe før der kan være Tale om Undervisning i Guds Ord, noget som i saa særegelig Grad forglemmes.

Vi skal huske paa, at i Daaben nedlagdes det skjulte Frø til alt godt hos Barnet. Det fik der Troenslivet, Samfundslivet med Gud og dermed alle de Goder og Gaver, Evner og stræfter, som følger deraf; men dette fik Barnet kun som en Spire, der maa udvikles og pleies, hvis det ikke skal dø. Nu ved vi, at ved Fødselen er Barnet forsynet med en onde, fordærvet Natur. Der er de mangfoldige onde Spirer eller Maligheder, som vokser op og udvikler sig ganske af sig selv; i Marets Løb faar disse snart Overhaand og drabende Magt, hvis der ikke stadig foretages en Udryddning deraf. Ved at undersøge og undrydde det onde beforder man paa samme Tid det gode. Denne Gjerning, om hvilken Daaben med Vand skal minde os, paaligger Eder kristelige Forældre, som har faaet Guds Børn døbt, indtil disse selv med Bevidsthed kan overtage den.

Veg nu Merke til, hvad det er som først kommer tilsyn hos Barnet! Er det ikke i de fleste Tilfælde: Egenfind, Trods, Ulydighed? Se ikke til saadanne Foreteelser hos din „Darling“; men bliv heller stamfuld paa din egen onde Naturs Begne og forjædet over det ondes tidlige Frembrud. Tag saa fat paa Udryddingsarbejdet med en Kristens Kjærlighed og Taalmodighed! Lad det endog i ubevidt Tilstand faa føle en høiere Vilje, som det har at høre sig for. En Kræftskade er det i vor Tids Oddragelse, at Børnene ikke tidlig nok vænnes til Ulydighed. Det straffer sig siden i Livet baade for Børnens og Forældrenes Beskommende. Men det er saa tungt for Fader- og Moderhjertet at anvende Magt og Stranghed mod „de hjælpeløse imaa.“ Det kan være sandt nok. Det er ogsaa et særegent Syn at se Forældre, som ikke synes at kjende noget andet Midde til at bringe Børnene til Lydighed end haarde Ord eller Riset, hvorved de ofte forseiler Maalet, idet de „opirrer deres Børn.“ forharder dem og gjør dem døve og uimodtagelige for adlere Bevæggrunde til at lade end Frygten for Straf. Disse Misbrug berettiger dog ikke nogen til at forlømme sin Pligt: at opdrage Børnene til Ulydighed. Er et alvorligt Blik nok, saa spar dine haarde Ord, er et alvorligt og bestemt Ord nok, saa spar Riset! Børnt vil kunne føle dit bebreidende Blik lige saa tungt, som Ingalingen føler det at blive bortvist fra Hjemmet. Lad det tidlig vænnes til at læse Forældrenes Misbag eller Velbehag i deres Blik og indrette sin Opførelse deryfter!

Det kan forresten ofte være nødvendigt at komme ihu, at „hvo som sparer sit Mis, hader sin Søn, men hvo som elsker ham, tugter ham tidlig.“ Vi siger ikke hermed, at Fryg-

ten for Straf er noget høit Trin i Bevæggrundene til Ulydighed; det er derimod Frygten for at saare og bedrøve sine Forældre og miste deres Gunst. Derved kommer vi over til Kjærlighed som den rette Drevkraft til Ulydighed.

Mange undlader at gjøre sin Pligt af Frygt for at miste sine Børns Kjærlighed. Dette er en stor Misforstaaelse, hvorved de skader sine Børn istedetfor at gaa dem. Vel er det saa, at i det Dieblit et Barn har at lære Ulydighed, eller maa blive straffet — selv om det gjøres i Kjærlighed, ikke har saa let for at se sine Forældres Kjærlighed deri, saa længe det itaar paa, og Forældrenes Kjærlighed maa sees og erfares, hvis Barnet ret skal kunne elske sine Forældre. Men der er et andet Omraade, hvor Barnet ret skal kunne elske sine Forældre. Men der er et andet Omraade, hvor Barnet først og fremst vil lære at elske og sætte Pris paa sine Forældre, og det er i de tusende Tilfælde, hvor deres Hjælp, Omhu og Godhed nydes godt af, forstaaes og sættes Pris paa af Barnet. Der kan Barnet paavirktes til at elske og agte Forældrene i den Grad, at naar disse maa straffe i en eller anden Form eller hindre Egenviljen i at bryde frem, saa ved det snart at ogsaa dette blir gjort i Kjærlighed og til dets bedste.

Man kan vel vanskelig se et daarliger Syn i Hjemmet, end at Fader eller Moder maa „danse efter sine Børns Bibe.“ lade sig kommandere af dem, irettesættes og gjerne udskældes af dem. Og kan man saa se, at slike Børn bevarer Kjærlighed til sine Forældre? Agtelse er der jo heller ikke Tale om! Nei, du mister nok ikke dine Børns Kjærlighed ved at du itide lærer dem at lade i Udmag og Agtelse for de overordnede. Du vil som Frugt snart saa se, at du netop befæster Kjærlighed og Agtelse for dig derved. Barnet vil saa høre Tanter om den ydre Magt, det maa lade — en Magt der er sammenfat af Kjærlighed, Omhu, Opofrelse, Visdom og Bestemthed, Mildhed og Strengbed tillige, saa det ikke kan andet end modtage den og paavirktes af den med taknemmelig Beundring og Paaskjonnelse af Forældrenes sande Værd. Selv denne Frugt er attraaerlig, ikke mindst i en Tid, da gjerne en otteaarsgammel Gut kan sees at være voksen fra sine Forældre.

Men hvad der har den allerførste Værd er dog dette, at saasandt denne Paavirkning foregaar i en kristelig Mand og er ledsaget af kristelig Undervisning, saa faar Barnet paa den Maade en velsignelsesrig Forskole til ogsaa at „frugte og elske Gud“ (1ste

Bud). Hvorledes kan vi vente, at Barnet kan lære dette, eller at udvikle den Spire dertil, som blev nedlagt i det i Gjenfødselsens Bad, den hellige Daab, naar selve Begreberne: Ulydighed, Kjærlighed, Agtelse, Tillid ikke alene blir afsendte i Forholdet ligeoverfor Forældrene, men at der istedet derfor blir praktiseret og udviklet: Ulydighed, Ukjærlighed, Trods, Overmod og Ringagt? Og paa den anden Side: hvorledes kan Fruaternie vise sig af en Tale til Barnet om en usynlig himmelsk Fader, som alle, endog smaa Børn kan saa tale til, bede til, saa Hjælp af — om en Gud, som er god, kjærlig og retfærdig — hvis Barnet ikke paa Forhaand har lært disse Egenskaber at kjende hos sine Forældre? Skal man kunne paavirke Barnet i en god Retning, maa man sætte sig i Barnets Sted. Det lever i sin egen Verden saaatfæge og har sin egen aMalesstof for de Indtryk, det faar udenfra, iær da fra Fader og Moder. Hvor lidet skal der ikke til for at saare det eller glæde det! Det har snart sin Retfærdigheds Sans skarpt udviklet end du aner. Dets Tro paa Fader og Moder er ubetinget; dets Videbegjærighed stor. Fordærv ikke disse Anlæg ved Ubetænktheds! Ved om Visdom og fremsforakt om den samme Kjærlighed til dine Børn, som Jesus har til dem. Vansøgte eller fordærver du dine Børn ved den Paavirkning, som udgaar fra dig, saa fordærver du Jesu dyrebare smaa.

I Forbindelse hermed skal vi minde om, at netop den kristelige Kjærlighed, som Forældrene maa være bejælet af til sine Børn, er der ingen større opdragende Magt, som paavirker Barnet i kristelig Retning, end et godt Eksempel. Det er saa naturligt. Barnet kan ikke fra sit eget indre resonere sig til en Rettefor for sine Handlinger, men til Gjengæld har det en skarp Sagttagelsesevne og en stærk Efterlignelsesdrift. Hvad Barnet ser Fader og Moder gjøre, tager det uvilkaarlig efter. Stille og ubevidt gaar gjerne denne Paavirkning for sig. Forældrene „tænker ikke noget med det,“ de gjør, og Barnet „tænker heller ikke noget med det,“ førend det en god Dag viser sig, at det gaar i sine Forældres Fødsel, og har da Ret til at tro, at det er paa ret Ve. Hvor vigtigt er det da ikke, at Barnet har et godt Eksempel i sine Forældre.

Er Forældrenes Liv grundet i en levende Tro og næret af Guds Ord, saa vil deres Forbillede og Eksempel afpræge sig hos Børnene og lede dem til den samme Frelseskilde, for at blive der til en salig Død.

Bort Arbeidsfelt.

Oakland.

Det er med stor Sorg at vi har modtaget Budskabet om Paul Browns Død. Han var en Søn af Mrs. M. S. Brown af vor Menighed og Broder af Gustav Brown som for nogle Aar siden graduerede fra Parkland Academy. Paul var en elskværdig og haabesfuld ung Mand som dybt vil savnes af alle sine Omgivelses.

I wish hereby to express my sincere thanks to all who have given me kindly assistance and sympathy in the trial and bereavement of my son Paul's illness and death

MRS. ANNA H. BROWN.
Oakland, Cal.

Samtidig maa vi beklage ens Bortgang som skjönt han endnu ikke havde sluttet sig til Menigheden dog stod os nær da hans Svigerforældre, Mr. og Mrs. S. M. Andersen er blandt vore Medlemmer, nemlig Otto G. Zimple. Han efterlader Enke og to sønner. Maatte Gud trøste de sørgende efterladte.

S. V. S.

Portland.

Ole N. Marstad og Anne Drupping blev ægteviet den 23 ds. i Nærvar af en talrig Vennekare i 91 No Park St. Vi ønsker dem Lykke og Herrens Velsignelse gjennem Livet!

Mrs. Ingebor T. Landegrav døde den 23 Dec., 1908, hos sin Datter Alice Olson her i Byen. Af døde var født i Omli Prestegjeld, Telemarken 21 Dec. 1849 af Forældrene Ole Dverstad og Hustru Anne.

I de sidste Aar har hun lidt af Kræft i Maven, som og blev Marstad til hendes Død. Den 18 Oktober nød hun den Hellige Nadver og aflagde da en fuld Synsbekendelse og en herlig Troesbekendelse. Siden den Tid indtil Dødsdagen led hun store Smertes; men hun kjæmpede kraftig i Troen bedende Herren forbarne sig over hende. Endelig kom Dødsdagen da hun hensov stille og hengiven, som vi tror ved en salig Død. Den 3 Jan. holdtes Sørge gudstjeneste i Huset. Dagen efter blev saa Liget sendt østover til hendes gamle Hjem i Polk County, Minn., hvor Begravelsen foregik den 10 Jan.

Peter Jullum afgik som vi haaber ved en salig Død den 9 ds. efter et meget kort Sygeleie. En Morgen mellem Jul og Nytaar fandt hans Hustru ham bevisstløs i Sengen. Den tilkaldte Læge fortalte at en Blodaaere var sprunget i Hjernen og som forarsagede Lamhed. Han kom dog til Bevidsthed, og hans kjære Hustru talte med ham om at være forberedt paa Døden. Og det fremgaar af Beretningen fra Dødsleiet at han var hengiven i Guds Vilie.

Den 13 Jan. blev han under stor Deltagelse begravet i Lane Fir Gravsted. Af døde var født i Sjørdalen den 22 Mars 1869 af Forældrene Iver og Sara Jullum. Han efterlader sig Hustru og 3 sønner i nogenlunde gode Aar. Den trofaste Gud være i Naade og Kjærlighed hos de kjære sørgende Efterladte!

Bed Kvindeforeningens Aarsmøde blev Mrs. Selga Gerde gjenvalgt til President og Mrs. D. S. Guldberg Kasserer. Mrs. M. J. Nelson blev valgt til vice President og Mrs. E. Bergland til Sekretær. Af Kassererens Regnskaber viste det sig at Foreningen i Arets Løb har haft en Indtægt af over \$300.

E. Storaasli hilser i disse Dage paa gamle Bekjendte i Portland, som glæder sig ved at se ham her ude paa Kysten.

Silvana og Arlington.

I Slutningen af förrige Aar holdt Zions Kvindeforening i Silvana et specielt Møde som var forud be- kjendtgjort for alle dets Medlemmer undtagen Foreningens President, Mrs. S. E. Baalson. I Menigheds- skolehuset samlede de for senere i Jlof og Følge at tage Presteboligen i Besiddelse. Huset blev stieblikkelig fyldt med Kofte og Sniets egentlige Kof var der ikke mere nogen Brug for den Dag. Blødegød, Sønsesjød og alt godt tænkeligt fyldte Bordet da der indbødtes til Middag. Det skulde være en Surprize for Mrs. Baalson og det blev det visjelig ogsaa. Efter Middagsmaden blev en stor Poje med Sølvpenge overrakt hende som en Gave fra Kvindeforeningen, som indeholdt \$37.50. Denne Sum skulde bruges til at kjøbe „Parlor Rug“ og Møbler for. Herren velsig- ne de glade Givere som med sin Ven- lighed ogsaa denne Gang glædede Prestefolkene.

Zions Kvindeforening har i det förløbne Aar studeret Reformation- historien. For det kommende Aar har den besluttet at optage Studiet af Kirkens Historie i de tre første Aarhundreder efter Kristi Fødsel. I vor Tid, ligesom til alle Tider, er det af stor Betydning at være vel kjendt især med det Tidsrum som er den kristne Kirkes Grundlægningsperiode. Paa denne Maade kan vi som nu lever lære at kjende hvad som er kir- keligt og hvad som er de sidste Aar- hundreders Opfindelser. Ungdoms- foreningen har ogsaa lovet at hjælpe til at betale for det prægtige Orgel som Menigheden nylig har kjøbt. Foreningen kan allerede betale om- trent et hundrede Dollars paa sam- me.

En kort Tid før Jul feirede Vor Frelsers Menighed i Arlington en Fest i Anledning af at to og tyve nye Medlemmer sluttede sig til Menighe- den i November Maaned. Gudstje- neste holdtes paa Formiddag og Kvindeforeningen serverede Middag i Kirken efter Gudstjeneste. Paa Ef- termiddag brugtes Tiden til at høre paa Læse og Koret sang flere Sange. S. J. Hatle fra Silvana som havde været Lærer i Menigheden mange Aar tilbage talte ved denne Anledning og lykønskede de nye Med- lemmer som havde besluttet at tage det vigtige Skridt at blive Medlem af en kristen Menighed og dvælede ved Velsignelsen af at tilhøre en ret- troende kristen Menighed jaavel som Ansvaret som fulgte med. De føl- gende optoges som Medlemmer: John S. Tveit og Familie som tidligere har tilhørt Menigheden i Bothell; Ole N. Hanson og Familie som før har til- hørt Menigheden i Everett; Mrs. Gust Rued og Datter; Mrs. Sigurd Gilbert; Andrew Espe og Hustru Sil- da; Sigrid Espe; G. S. Gilbert og Familie; Casper Tronsen og Familie og Vernt Gundersen. Alle de sidst nævnte bor i Nærheden af Bryant hvor de har sine Hjem. Ved Slut- ningen af Eftermiddagsmødet over- rakke Vor Frelsers Menigheds Kvin- deforening deres Prestefolk en pen Gave paa \$9.50. Herren velsigne fremdeles denne Menigheds gamle jaavel som nye Medlemmer at deres første og største Maal i Livet maa være at ære ham hvis Navn Menighe- den bærer.

Paa det aarlige Menighedsmøde som holdtes den elvte Januar beslut- tedes der at oprette en Kirkefanger- post og Ole Hanson valgtes til at fyl- de denne Stilling for det kommende Aar. Menigheden besluttede endvi- dere at andenhver Gudstjeneste skul- de holdes i det engelske Sprog.

Syd Tacoma.

Kvindeforeningens sidste Møde blev holdt hos Mrs. Due, 4717 Puget Sound Ave. Mange Medlemmer og Gjæster var tilstede, saa Forsamlin- gen blev stor. Da dette var Fore- ningens Aarsmøde, foretoges Valg paa Bestyrelse for indværende Aar med følgende Resultat: Mrs. A. Due, President; Mrs. S. Hagen, Sekre- tær; Mrs. Vina Kampbell, Kasse- rer; Mrs. Alvestad og Mrs. B. John- son, Besørgelseskomite for Parkland Barnhjem.

Af Kassererens Rapport fremgik det, at der i Foreningens Kasse var \$290.51. Næste Møde holdes hos Mrs. Kampbell, 5047 Puget Sound Ave.

Aarsmødet for Menigheden blev holdt Mandag Aften den 25de Janu-

ar. Alle stemmeberettigede Medlem- mer, med Undtagelse af en, som var forhindret ved Sygdom, var tilstede. De forskjellige Embedsmænd frem- lagde sine Rapporter. Det viste sig, at Menighedens finansielle Stilling er god. Følgende Embedsmænd blev valgt for kommende Aar: S. Ha- gen, Kasserer; M. Berge, Sekretær; M. Berge og M. Martinson, Trustees, helholdsvis paa to og tre Aar; S. Hagen, Kirkeverge; M. Berge, Kirke- sanger og Søndagskolebestyrer.

Komiteerne for Kirkebygning ar- bejder i hardigt. Juldstandig Be- retning og Planer fra dem vil blive overleveret Menigheden senere.

Chris. Wick og J. Gjelsten er an- satte som Lærere i Søndagskolen.

John Buvik, en af vore mest ihær- dige Arbeidere inden Ungdomsfore- ningen, gaar nu paa Skole ved vort Akademi i Parkland.

Robert Dahl har nogen Tid ligget syg af Nervefeber paa Northern Pa- cific Hospital. Han er dog nu paa Vej til Bedring, saa vi haaber inden længe at se ham frisk og rask iblandt os igjen.

Ungdomsforeningen møder Fre- dag Aften denne Uge. Der bydes paa et ekstra righoldigt Program. Alle velkomne!

Winlock, Wash.

Gudstjeneste i den lyst-lutherske Kirke Nr. 11 Formiddag førstkom- mende Søndag, den 7de Februar.

D. C. Heimdahl.

Tacoma.

Vor Frelsers Menigheds Aarsmøde afholdtes Mandags Aften, den 11 Jan., Mandags og Tirsdags Aften, den 18 og 19 Jan. Formandens, Sekretærens og Finanssekretærens Aarsrapporter oplæstes. Ligesaa fremkom der Rapport fra Menighe- dens Trustees. Alle rapporter viste at der har været arbeidet med Tro- skab baade af Embedsmænd og an- dre. Herren har ogsaa velsignet Ar- beidet. Med Bøn til ham har da Menigheden atter begyndt et nyt Aar. Han som leder Hjærterne som Vandbække lade os ogsaa i dette Aar Evangeliets glade Budskab trænge dybt ind i Hjærterne og bevæge os al- le til end større Nidkjærhed i Arbei- det for Sjæles Frelse.

Mrs. Clara Carlson, f. Johnson, hensov Onsdags Morgen, den 20de Jan., stille og rolig i Troen paa sin Frelser efter et langt og smertefuldt Sygeleie. Hun havde i længere Tid været daarlig og saa sig tilslut nød- jaget til at underkaste sig en alvorlig

Operation. Hun laa da nogle Uger paa St. Josephs Hospital og kom sig saa meget at hun kunde flyttes hjem. Om kort Tid var hun dog atter paa Hospitalet, denne Gang angrebet af „Typhoid-Pneumonia,” for hvilket hun omsider maatte bukke under. Hun blev begravet fra Vor Frelsers Kirke Tirsdags Eftermiddag, den 26 Feb. under stor Deltagelse. Nogle af Menighedens trofaste Kvinder havde flædt Alterringen i Sørgefrud. En blandet kvartet sang og Menighedens Præst talte baade paa Norsk og Engelsk. Bisættelsen fandt Sted paa Tacoma Cemetery.

Mrs. Carlsten efterlader en sørgende Husbond, Martin Carlsten, som er Medceier i „Tacoma” Grocery Forretning paa 14de og So. N St., samt to yngre Børn, henholdsvis 6 og 4 Aar gamle. Desuden sidder en sørgende Mor igjen i Norge og to Søstre her i Amerika. Den yngste Søster kom fra Minneapolis til Begravelsen og vil blive her en Tid udover. Herren trøste og styrte de sørgende efterladte.

Mr. John Nelson fra Seattle og Miss Mary Jensen fra Oslas, Minn., ægteviædes Torsdags Morgen, den 21 Jan. i Pastor Prens's Hjem.

Mr. Elmer B. Ellingsen var Vor Frelsers Menigheds Representant ved Kredsmødet i Everett. Han er en af de mange som syntes at vi havde et meget godt Møde.

„Song Service” afholdtes i Vor Frelsers Kirke sidste Søndags Aften. Sangforet sang flere vakre Nummere. Mr. B. Nicholson glædede os med en Solo og en Mandskvartet bidrog et Par stemningsfulde Sange. Sangernes Vestræbelser synes ogsaa at blive paafjernet. Flere og flere giver dem Opmuntringer ved at komme til Kirke og ellers tale anerkjendende om deres Arbejde.

Zistidens Missions Kvindeforening møder i Kapellet paa Zistiden Torsdags Eftermiddag, den 1 Feb. Gudstjeneste holdes i Kapellet første kommende Søndags Eftermiddag (d. 7de) Kl. 3 i det ægneste Sprog.

Pastor Prens bor nu paa 1902 So. N St., to „Blocks” syd fra Kirken.

Missionærens Hustru.

En Rejsende i de bedestjerte Lande i Osten skriver om Missionærens Hustru saaledes: Der er noget overordentlig interessant ved en Missionærens Hustru. Jeg saa meget til Missionærerne i de fremmede Lande, og fik endog mange varme Bemær-

blandt dem; og jeg gjentager det, der er noget overordentlig interessant ved en Missionærens Hustru. Hun der havde været opkøbt som en Plante Vindene ikke maatte blæse for voldsomt paa, vaagner op efter Afkillelsen fra sine fjære for at finde sig i et Land beboet af Barbarer, hvor hendes lydelige Smerteskrig ikke kan naa deres Øren. Nye Vaand slunger sig om hendes Hjerte, og den smaalige og hjælpeløse Pige forandrer hele sin Natur, og bliver Mandens Stav og Støtte. Naar han er nedtrost styrker hun hans synkende Mod, i Sygdom bader hun hans smertende Hoved, og lægger hans Bude tilrette. Jeg er kommen ind i hendes Bolig, og hun har budt mig velkommen som en Broder. Jeg har været paa hendes hastige, ængstelige Spørgsmaal, og undertiden, naar jeg kjendte nogen af hendes Venner i Hjemmet, har jeg for et Øieblik været mere end lønnet for al den Møje og alle de Savn som en Rejsende i Osten maa udholde. Og naar jeg forlod hendes Bolig, var det med et Læs af Gilder til Venner, som hun maaske aldrig vil see igjen.

Bekjendelse af den kristelige Tro.

Jeg takker dig, o Gud, for den Naade, at du i den hellige Daab har skjænket mig den sande og saliggjørende Tro. I denne Troes Lys erkjender jeg dig som den eneste sande og levende Gud, som et evigt, almægtigt og aldeles fuldkomment Væsen, der lever og hersker uforanderligt gennem alle Eviigheder i uforlignelig Majestæt.

Jeg tror og bekjender med den hellige Kirke, at du er en og udelelig i dit guddommelige Væsen, men bestaaende af tre Personer, Fader, Søn og Helligaand, dog saaledes at Faderens Person hverken er født eller skabt, Sønnen født af Faderen afene, og den Helligaand udgangen baade fra Faderen og Sønnen. Jeg tror og bekjender, at disse tre Personer ere lige mægtige og evige og af det samme guddommelige Væsen. Denne Hemmelighed om den udelelige hellige Treenhed tror jeg i Hjertet til Retfærdighed og bekjender med Munden til Salighed.

Jeg tror og tilbeder dig, Gud Fader, som Himmelens og Jordens og alle synlige og usynlige Tinges almægtige Skaber, og bekjender, at du ved Tidens Begyndelse frembragte den aandelige og legemlige Skabning i din Almagt, og som en Forbindelse af begge har skabt Menneskene, hvis Natur bestaar af Aand og Legeme.

Jeg tror og bekjender om dig, o Guds Søn, at du er født af Eviighed af Faderen; Gud af Gud, Lys af Lys, sand Gud af sand Gud, af et

Væsen og lige evig med Faderen og den Helligaand, og at alle Ting ere skabte ved dig. Jeg tror fast og bekjender med levende Tro, at du, den Guds enbaarne Søn, for Menneskenes Frelsens Skyld er udfangen af den Helligaand og født af Jomfru Maria, og at du saaledes har forenet vor menneskelige Natur med din guddommelige. Jeg tror og bekjender, at du formedelst din Guddom ikke kunde lide og dø, men at du af uendelig Kjærlighed til os paatog dig menneskelig Natur, for at du kunde lide og dø for os, og at du paa Korsets Træ udstod den smerteligste Død for at befri os fra Synden og den evige Død. Jeg tror, at du nedfor til Helvede, men at du igjen opstod paa den tredje Dag som Dødens mægtige Overvinder, idet du igjen antog og levendegjorde dit hellige Legeme, der var dødet og lagt i Graven for vore Synder, at du med dette gik ind til Faderens Herlighed og opfor til Himmelen, hvor du, høit oplyst over alle Englekor, throner ved Faderens Højre, der hvor det evige Livs kilde flyder, og hin Glæde bor, som overtræffer al Forstand.

Idet vi opløste vore Hjerter til denne din Herligheds Bolig, tilbede vi dig i den faste Tro, at du, menneskeblevne Guds Søn, skal komme igjen ved alle Tiders Ende for at dømme de Levende og Døde og give Enhver efter hans Tro og Gjerninger. Paa hin Dag skal din Almagts Stemme opvække alle Mennesker, og de skulle aabenbares for dig med Legeme og Sjæl, for at det hese Menneske kan see efter Fortjeneste, enten Himmelens evige Herlighed eller Helvedes evige Pige. Vi forvente dig da, vor Herre og Frelser, du vort Liv og vor Opstandelse, i den glade Forvisning, at du skal forvandle vort Ringheds Legeme efter dit herliggjorte Legemes Billede.

Jeg tror og tilbeder dig, Gud Helligaand, du som udgaar baade fra Faderen og Sønnen og er delagtig med dem i det samme guddommelige Væsen. Jeg tror, at du ved vor Herres og Frelsers hellige Daab nedsteg over ham i en Dues Skikkelse, og at du har viit dig over Apostlernes Hoveder i Aldringer. Jeg tror, at du fra Begyndelsen har lært og ledet alle Hellige og Guds Udvalgte med dine Naadegaver og oplyst Profeterne til at kundgjøre Guds Riges Hemmeligheder. Som vor Trøster og Talsmand har Kirken stedse lovet og tilbedet dig med Faderen og Sønnen, og med dem forener ogsaa jeg min svage Lov og priser dig af ganske Hjerte, at du har oplyst mig og givet mig Troens Naadegaver. Thi du er Sandhedens Lys og den guddommelige Mod, som antænder Kjærlighed til Sandheden i vore Hjerter. Der-

for kan Ingen have Guds Velbehag, som ikke er forenet med dig, da du selv er Gud, og da det Naadelys, hvormed du oplyser os paa en forborggen Naade, udgaar fra Gud, Lysets Fader, og fra hans Enbaarne, vor Herre Jesus Kristus, med hvem du evindeligen lever og hersker i lige Guddom og Herlighed.

Dig altsaa, du levende, sande, treenige Gud, tilbeder jeg i Troen, dig priser jeg af ganske Hjerte som vor Mandes Lys og Sol, som Næringen til det evige Liv, som det høieste Gode, som Endemaalet for hele Tilværelsen og Ophavet til al Lykkelig. Jeg priser dig som Himmelens og Jordens eneste Skaber og Herre, ved hvem Alt har Liv og Tilværelse, ved hvis vise og kjærlige Forsyn Alt, hvad som er i Himmelen og paa Jorden og under Jorden, bliver opholdt og regjeret.

Jeg takker dig med jublende Glæde for Troens Naade, hvorved jeg besidder den saliggjørende Erkjendelse af din guddommelige Majestæt, og vil ved Ord og Gjerning prise og tilbede dig i Tid og Eviighed som min Herre og min Gud. Amen.

Augustin.

Et advarande Blik.

To unge Piger fra Landet var kommen til Stuttgart for der at tilbringe nogle Uger hos Slægtninge. De havde vokset op under streng, kristelig Tugt og var bleven holdt fjernt fra Baller, Teater og lignende Sager. Her i Hovedstaden hørte de nu meget berligt om Overabusen og det skønne, som der blev opført, og de fik Lust til at besøge det. Samvittigheden lod vel høre sin advarende Stemme, men „Am en Gang, det kan jo dog umulig være af det onde.” De flødte sig paa og gik. Paa Veien derhen mødte de en høi, ærverdigg Skikkelse. De havde endnu aldrig seet Manden, men antog ham for at være Præsten Vengel, om hvem de i sit Hjem havde hørt saa meget, og som de vidste netop i disse Dage var som Medlem af Landdagen tilstede i Stuttgart. De saa med Forundring paa ham og kunde ikke afholde sig fra, da han allerede var gaaet forbi, endnu en Gang at se sig om efter ham. Men han gjorde det samme, og hans alvorlige Blik saa paa dem, som vilde han spørge dem: „Børn, er I ogsaa paa den rette Vej?” Og denne Advarsel var dem ogsaa for mægtig; de vendte straks om, skamfulde over sin Teaterlyst, og gik hjem igjen.

Et eneste Skrifsted.

For ca. 20 Aar siden besøgte en gudhengiven Dame i London ugentlig et Hospital for at bringe de Syge Blomster og Traktater.

En Dag tog hun et Kort med sig, paa hvilket der var trykt et Bibelord i det franske Sprog. Der laa nemlig paa en af Stuerne en Mand, der ikke forstod et Ord engelsk.

Damen gik nu hen til ham, rakte ham en Rosenbutet og det franske Kort. Han var Spanier, men kunde ogsaa tale fransk og takkede venlig for Blomsterne. Men da Damen nu tilbød at lende ham en spansk Bibel, afslag han bestemt at modtage en saadan, da han var Katolik og ikke maatte lase i den. Desuden vilde han allerede den følgende Dag blive udflygtet af Hospitalet. Damen sagte alligevel at faa en spansk Bibel tilkjøbt, og efter mange Anstrengelser lykkedes det hende ogsaa.

Seks Maanedes efter laa Spanieren igjen paa Hospitalet. Da Damen traadte hen til hans Lei, hilste han meget hjerteligt paa hende og sagde, at han havde læst hendes Bog og i den fundet Sandheden.

„Hvorledes er da Sandheden?“ spurgte Damen nu.

„O,“ svarede han, „den indeholdes helt og fuldt i det ene Vers: „Der er en Gud og en Midler imellem Gud og Menneskene, det Menneske Kristus Jesus.“ Det var det Skriftsted (1 Tim. 2, 5), som stod paa det franske Kort.

Den unge Spanier granskede med Nid i sin Bibel, og efter nogle Maaneders Forsøb udtalte han et inderligt Lufte om at forkynde Evangeliet for sine Landsmænd. Han indtraadte i en Anstalt til Uddannelse af Missionærer. Han fader var død, og hans Onkel var bleven hans Formynder. Sidtil havde Onkelen holdt hans Formue tilbage, men saa snart han hørte, at den unge Mand vilde optages i den protestantiske Missions-skole, tilbød han ham straks at udbetale ham hele hans Formue, naar han kun vilde blive i den katolske Kirke. Men den unge Mand var standhaftig, og Evangeliet var ham mere værd end al Verdens Statte.

Det støvede Bærelse.

En ung pige, som en Dag fejede Bærelset, gik hen og traf Persjennerne ned.

„Det gjør Bærelset saa støvet,“ sagde hun, „naar Solen altid skinner saa ind.“

Støvpartiklerne, som i Sollyset skinnede guldbne, var uynlig i Halsmærket. Pigen undskyldte sig med, at det var Solen, som frembragte støvet.

Saaledes er der mange Mennesker, som tror sig at være meget gode. En fattig Mand, som levede hele sit Liv uden en Lønte og en Skyldighed til Gud, sagde, at han var villig til at dø. „Hav skyldte igjen Mand en Pre!“

Hvis Guds Mand fik skinne Hart ind i et fligt Hjerte, hvordan vilde det se ud? Der vilde blive Synder nok, saa han maatte knuses.

Dette Mandens Lys er ligesom Sollyset i det støvede Bærelse. Det aabenbarer, hvad der var skjult. Naar vi begynder at føle os ulykkelige over vore Synder, lad os da aldrig prøve paa at faa denne Følelse bort. Lad os ikke trække Gardinet ned og indbilde os, at der ikke er Støv. Det er den Hellig-Mands Røst i vore Hjertes. Han viser os selv, og hvad der er endnu bedre, han vil vise os den sande Vej til Lykke.“

„Guds Kjærlighed er udøst i vore Hjertes ved den Hellig-Mand, som er os givne.“

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

J. T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE
Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD WASH

GEO. M. MITCHELL

Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters receive careful attention
Stanwood, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-læsning, kristelige Foredrag, Missionsmøder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m. Fruitvale.

Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl.

7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
Vor Frelser's Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndags Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
OVE J. H. PREUS, Prest.
1707 So. I St. Phone: Main 4270.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser's Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maaneden.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaneden. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maaneden, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaneden; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maaneden Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelser's—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagsskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maaneden Søndagsskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuels lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 11 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maaneden, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orilla Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.

Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften. Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OLAF EGER.
4304 N. Cheyenne St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. SPENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olaf, 4304 N. Cheyenne St. Phone: Main 3910, Tacoma.
Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønsberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.
Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.

Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
Ingebritson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.

Rasmussen, L., North Bend, Ore.
Sauer, Carl I.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sörenson, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionsen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Akademiets Bibliothek.

Mødtaget fra W. S. Gilstrap, Tacoma, Wash.: Commemorative Celebration at Sequim Lake, Wa., July 5th, '06.

Fra Pastor M. N. Christensen, Oakland, Cal.: A Stone Monument Commemorating the Diffusion of the Illustrious Religion in the Middle Kingdom.

Fra Lutheran Normal School Mirror, Sioux Falls, S. Dak.: "Mirror" og "Skoleblad" for Aarene 1907 og 1908.

Bed Pastor L. C. Foss fra Everett Menigheds Ungdomsfor., \$15.21, ti Indkjøb af norsk Litteratur.

Hjertelig Tak!

D. E. Heimdahl,
Bibliothekar.

Mødtaget til Akademiet.

Bed Pastor D. Vorge fra S. S. Howem, til Skolens Gjæld, \$5.00.

S. S. Peterjon,
Nst. Kassierer.

Litteratur.

"Ungdom og Kristendom. Foredrag af D. Mykken." Decorah, Ia., den norske Synodes Forlag. Dette er en Bog, som vi gjerne vil give vor bedste Anbefaling. Forfatteren er før bleven fordelagtig kjendt iblandt os ved sit Skrift: "Vore Hjem og vore Børn." "Ungdom og Kristendom" er ligesom "Vore Hjem og vore Børn" endel Foredrag holdt ved Trondhjems Indremissionskreds's Ungdomsskole "Fredly" i Strinden.

Bed Udgivelsen af disse Foredrag er det særlig Ungdommen Forfatteren har for Øie. Det er et Alvorsord til de Unge, som fra Stemmet begiver sig ud i Livets Fristelser og Farer: Men disse Alvorsord fremholdes paa en saadan evangelisk, hjertevindende Maade at de kan ikke andet end vinde Gehør hos Læserne. Derfor er det vort Ønske, at Bogen maa faa Indgang i ethvert kristeligt Hjem og blive læst baade af Gamle og Unge. Særlig vil denne Bog være en passende Gave for Konfirmandter. Den faaes i Lutheran Publishing House i Decorah eller Minneapolis og koster 50 Cents pent indbunden.

Num 15, 2.

Paa et Barns Gravsten stod følgende, som en af hendes Legekamrater havde sagt:

"Det var lettere at være mild, naar Ella var med."

Enhver af os har det hellige og store Kald at øve en god Indflydelse paa dem, vi kommer i Berørelse

med, hjælpe store og smaa, troende og vantro, at de maa lære at frygte og hade Synden, som er Røden til al Ulykke, og ære og tjene og elske Sandheden i Kristus Jesus, han, der gjør Livet lyst og let.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer Emigranterne bi med Raad og Daad.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Streb efter vor Katalog af Alterredskaber, Kors, Værelsesbøger, Døbefontener, Solnedbøger, Altere, Prædikestole og Kirkebøger. Skriv navn til os.

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant

HARDWARE AND FURNITURE

Phone Line 1607 Custer, Wash.

DR. F. S. SANDBORG

Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

Attend

The Pacific Lutheran Academy

and

Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Livet i

De følgende Kurser tilbydes:

1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.

2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.

3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.

4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.

5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.

6—Et Kursus i Musik.

7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.

8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naarjomhelst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maaneder \$67.00; 6 Maaneder, \$127.00; 9 Maaneder \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Bask.

N. J. HONG, President,

Parkland, Wash.

To prevent in the future confusion with men of the same and similar name, which has caused considerable inconvenience and financial loss in the past, Dr. Hans Petersen will hereafter be known as

DR. PETERSEN-DANA

Also announces that he has moved his offices to
Pantages Theater Building
910 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202

Residence: Ind. 3620.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Etableret 1888)

Vor Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de scandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer

STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.